

HỘI ĐỒNG NHÀ NƯỚC

NGHỊ QUYẾT số 581-NQ/HĐNN7
ngày 29-11-1984 bổ nhiệm Đại
sứ tại nước Cộng hòa Ai-sơ-len.

HỘI ĐỒNG NHÀ NƯỚC
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM

Căn cứ vào điều 100 của Hiến pháp
nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
và điều 30 của Luật tổ chức Quốc hội và
Hội đồng Nhà nước;

Theo đề nghị của Chủ tịch Hội đồng Bộ
trưởng,

QUYẾT NGHỊ

Bổ nhiệm đồng chí Lưu Quý Tân, Đại sứ
Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam tại
Vương quốc Thụy-điền kiêm Đại sứ tại
Đan-mạch, Na-uy, Phần-lan, nay kiêm
nhiệm thêm Đại sứ tại Cộng hòa Ai-sơ-len.

Hà Nội, ngày 29 tháng 11 năm 1984

Hội đồng Nhà nước
nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Chủ tịch

TRƯỜNG-CHINH

HỘI ĐỒNG BỘ TRƯỞNG

NGHỊ ĐỊNH số 160-HĐBT ngày
10-12-1984 về việc thống nhất
quản lý các loại đặc sản rừng.

HỘI ĐỒNG BỘ TRƯỞNG

Căn cứ Luật tổ chức Hội đồng Bộ trưởng
ngày 4-7-1981;

Căn cứ nghị định số 35-CP ngày 9-2-1981
quy định trách nhiệm, quyền hạn của các
Bộ trong một số lĩnh vực quản lý Nhà nước;

Đề thống nhất việc bảo vệ, chăm sóc,
nuôi trồng, khai thác chế biến các loại đặc
sản rừng theo hướng tập trung, chuyên sâu,
nhằm phát triển mạnh mẽ các loại đặc sản
rừng, cung ứng ngày càng nhiều cho nhu
cầu tiêu dùng trong nước và xuất khẩu;

Theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Lâm
nghiệp,

NGHỊ ĐỊNH

Điều 1. — Các loại đặc sản rừng (ghi
trong bản danh mục kèm theo nghị định
này) do Nhà nước thống nhất quản lý.

Bộ Lâm nghiệp và các tổ chức lâm
nghiệp của Nhà nước ở các địa phương
chịu trách nhiệm trước Hội đồng Bộ trưởng
hoặc Ủy ban Nhân dân cùng cấp thực
hiện việc thống nhất quản lý các loại đặc
sản rừng nói trên.

Điều 2. — Bộ Lâm nghiệp có trách
nhiệm:

1. Trình Hội đồng Bộ trưởng quyết
định quy hoạch, kế hoạch và phương
hướng phát triển các loại đặc sản rừng;
việc phân công, phân cấp giữa các ngành
ở trung ương và địa phương trong việc
quản lý các loại đặc sản rừng; các chính
sách, chế độ nhằm khuyến khích việc
phát triển các loại đặc sản rừng.

2. Xây dựng và quản lý hệ thống tổ
chức sản xuất, kinh doanh và dịch vụ kỹ
thuật; tổ chức nghiên cứu khoa học —
kỹ thuật; đào tạo đội ngũ cán bộ phục vụ
cho công tác bảo vệ và phát triển sản xuất,
kinh doanh đặc sản rừng.

3. Trực tiếp quản lý một số lâm trường,
trạm trại thực nghiệm ở những vùng đặc
sản rừng tập trung để làm nòng cốt trong
việc bảo vệ và phát triển sản xuất, kinh
doanh đặc sản rừng và giúp đỡ các địa
phương tổ chức các cơ sở sản xuất, kinh
doanh đặc sản rừng ở địa phương.